

Formanden: Det ærede Medlem har nu stillet følgende Forslag om Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af,

at Udenrigsministeren har beordret Forhandlingerne om en dansk-russisk Handels-Overenskomst afbrudt, og kræver, at Forhandlinger snarest genoptages, gaar Tinget over til Dagsordenen.

Det er denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, hvorom der nu forhandles.

Forespørgeren (Stauning): Jeg behøver ikke at tilføje mange Ord. Dagsordenen taler for sig selv og anbefaler sig selv, saaledes som Udenrigsministeren har tilrettelagt Sagen; den er Udtryk for vor Opfattelse af Udenrigsministeren og hans Færd; den er i Virkeligheden — hvad jeg meget godt kunde dokumentere — ogsaa i vid Udstrækning Udtryk for den konservative Presses Opfattelse af Udenrigsministerens Færd, men den er i hvert Fald Udtryk for Arbejderklassens og for Socialdemokratiets Opfattelse, og jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at slutte sig til dette Forslag.

Brorsen: Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod den Dagsorden, der nu blev foreslaet af det ærede Medlem Hr. Stauning, og til Begrundelse for mit Standpunkt vil jeg gerne fremsætte en kortere Udtalelse. Der er gaaet betydeligt Gny af det Møde, som vi holder her i Folketinget i Dag; Sagen er slaaet op, som vi siger i det politiske Sprog, ikke mindst og i særlig Grad i den socialdemokratiske Presse. Den store „Socialdemokrat“ her i København og de mange smaa „Socialdemokrater“ Landet over har i mægtige Overskrifter og flammende Artikler bebudet, at der vilde ske noget her i Folketinget i Dag. Jeg siger med Villie baade den store „Socialdemokrat“ og de mange smaa „Socialdemokrater“ Lander over, og jeg gør det, fordi jeg synes, at der i det ærede Medlem Hr. Staunings Tale, da han citerede „Grenaa Folketidende“, var noget haanligt. Grenaa er en lille By, og de har naturligvis ikke saa store Blade derovre; de har et lille Venstreblad, der altsaa hedder

„Grenaa Folketidende“ — de har maaske ogsaa en „Socialdemokrat“, en lille bitte en —, men jeg synes ikke, man fra det ærede Medlems Side skal tale haanligt om dette Blad, fordi det er et lille Blad. Det ærede Medlem hører til dem, der tidt optræder som de smaas Forsvarer, og jeg synes, at naar Talen er om Blade, saa skulde det ærede Medlem ikke optræde paa den overlegne Maade, han gjorde, da han omtalte dette Bladovre i Jylland.

At Sagen i det hele er slaaet op, har man allerede ved at se den Tilhørerkreds, der er her i Dag, et tydeligt Vidnesbyrd om. Der ligger noget i Luften. Man ved ikke, hvad det hele vil slutte med, men man har en Formodning om, at der mulig kunde ske noget af politisk Natur i Dag her i Folketinget. Og ikke mindst er dette Tilfældet efter den Tale, som er blevet holdt af en fremtrædende Repræsentant for Socialdemokratiet — jeg tænker her paa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der i Søndags paa et Møde i Vordingborg meddelte Offentligheden, at naar Forespørgselen kom for, gjaldt det Udenrigsministerens og hele Ministeriets Liv. Man kan derfor forstaa; at der ikke er en saa ganske lille Interesse paa dette Møde. Det er interessant at lægge Mærke til det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Møde i Vordingborg, hvor han i Tanken holdt Revu over sine Tropper, og jeg kan tænke mig, at Forsamlingen dernede har siddet lyttende ved det ærede Medlems Talerstol, da han gjorde opmærksom paa, hvor mange man kunde samle om et Mistillidsvotum til Udenrigsministeren og hele Ministeriet, den Dag Forespørgselen skulde for. Det ærede Medlem nævnte naturligvis først Elitetropperne, som han selvfølgelig vilde kalde dem, hele Socialdemokratiet, saa nævnte han de Radikale og Erhvervspartiet, og saa savnede han kun nogle ganske faa Stemmer, som han mente at kunne hente i det konservative Folkeparti. Paa den Maade kom han til et Tal, der var tilstrækkeligt til at fælde Udenrigsministeren og hele Ministeriet.

Nu skal jeg ikke spaa, fordi vi om et Øjeblik kommer til at se Resultatet; men jeg kunde dog tænke mig, at Socialdemokraterne med det ærede Medlem Hr. Stauning i Spidsen kom til at sejle deres egen Sø i denne Sag, at det med andre Ord blev noget